

POUL AGGER ■■■■■■■■■■

NIELS ■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

GUTTORMSEN ■■■■■■■■

POUL JANUS IPSEN ■■■■

37 ■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

ÅR ■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

MED ■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

HOBRO KUNSTSAMLING

3 MARTS – 28 APRIL ■■

2012 ■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

KUNSTETAGERNE ■■■■■■

STORE TORV ■■■■■■■■■■

HOBRO ■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

VELKOMMEN

Kunstatagerne med Mariagerfjord Kunstforening og Hobro Kunstsamling grundlægger med forårsudstilling nr. 2. en tradition for visning af kunstnere, der gennem en lang årrække har samarbejdet med Kunstsamlingen.

I år er det Poul Agger, der som den første kom til byen i efteråret 1969, Niels Guttormsen i 1971 og Poul Janus Ipsen, der kom samtidig med Kunstsamlingens stiftelse i 1975. Igennem 43 år, 41 år og 37 år har de øvet en indsats med skulptur, maleri og grafiske teknikker, herunder udsmykninger i det offentlige rum.

Langt fra alle fælles projekter er lykkedes, men også de forliste har der været oplevelser i.

Poul Agger og Poul Janus Ipsen er medlemmer af Kunstnersammenslutningen GRØNNINGEN og Niels Guttormsen af DEN FRIE. Mange flere oplysninger om biografi og værker findes i hæftet KUNST i HOBRO, som i øvrigt i løbet af det næste år vil blive til en bog, der ført a jour beskriver og viser det dobbelte antal værker.

Begyndelsen på samarbejdet med kunstnerne var behovet for nye turistplakater og manifesterede sig så markant og bemærkelsesværdigt, at Jyllands-Posten lørdag den 22 maj 1971 henover en forside i flotte farver præsenterede de nye plakater og en stortekst HOBRO GØRES FESTLIG OG FARVERIG. *Fire kunstnere laver plakater om deres opfattelse af byen. Resultatet ses her. En morsom, en poetisk, en provokerende og en postulerende.* Den morsomme var Poul Aggers, der viser et underfundigt væsen som svævende over fjorden kommunikerer med en langhalset Agger mand på den grønne jord. Spørgsmålet dem imellem: ”Haa do wot i Hobro”.

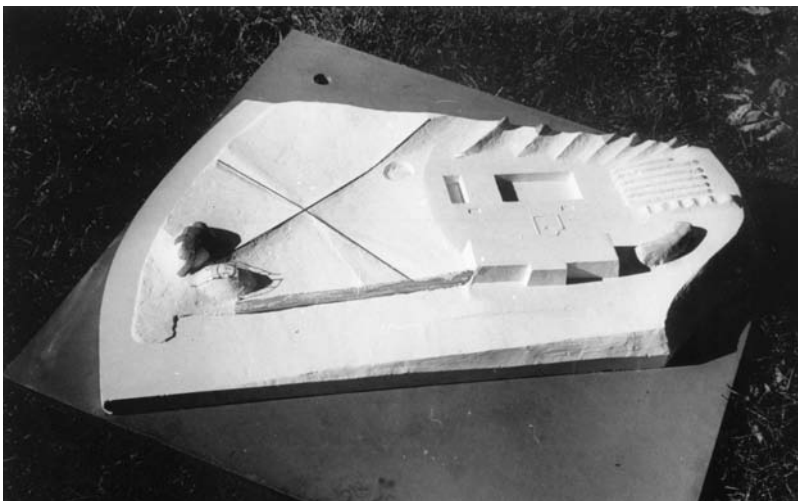
Alt er ikke lykkedes, og vi vil minde om to eksempler: Udsmykningen af Friluftsbadet i 1971 og i 1979 det store Kirkeplads projekt, hvor vi ellers havde godkendelser fra Nationalmuseet, Den kongelige Bygningsinspektør for Jylland Leopold Teschl og Århus Stiftsøvrighed samt en kvart million fra Statens Kunstfond.

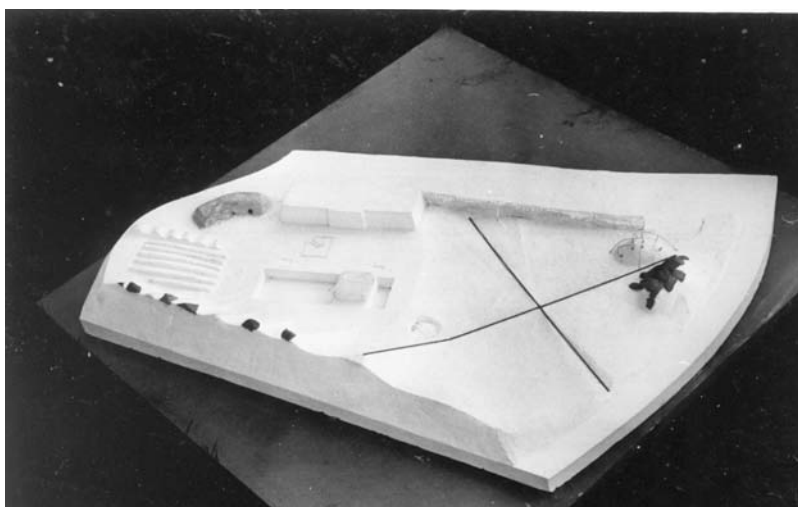
Vi takker Steffen Jørgensen for at måtte genbruge ”forårplakaten”.

*Svend Nielsen, Fmd. for Hobro Kunstsamling
Søren C. Olesen, Fmd. for Mariagerfjord Kunstforening*

Udsmykningen af Friluftsbadet i Hobro

I et brev af 4.8. 1971 sagde Statens Kunstfond principielt nej til det udsmykningsprojekt, som her vises som gips skitse. Projektet var ikke blot 3 dimensionalt, men for et af delelementernes vedkommende i 4 dimensioner – et ultra-

marint bur fyldt med vækster sat ved siden af den perfekte græsplæne og med en tegning i beton i samme mål, som burets grundareal. Science-fiction delen. Beskrivelsen af udsmykningen var på 5 sider, og avisen skrev at dette ikke bare var se-på kunst, men også spændende legeplads for børnene og videre : -én ting er imidlertid sikkert, at gennemføres projektet, vil byen ikke bare være et kunstværk rigere, en attraktion rigere. Hobro vil også få en spændende legeplads.

Mere end 30 personer var direkte involveret i planlægningen foruden de 6 kunstnere (blandt dem Poul Agger og Niels Guttormsen). Badets bestyrelse ved Fotohandler Primdahl og Bankdirektør Zachariassen underskrev ansøgningen, og Sammenslutningen A 70 tog sig af det kunstfaglige.

Da det store projekt mislykkedes, gennemførte A 70 sammen med kunstneren K. Bjørn Knudsen et mindre med væg relieffer og unikke legeredskaber.

Kaspar Heibergs og Niels Guttormsens projekt til Hobro Kirketorv

1979 var den gal igen, som nævnt i indledningen.

Kaspar Heibergs og Niels Guttormsens beskrev en udsmykning af kirketorvet i Hobro i et 18 siders hæfte. Hæftet beskrev i tekst og illustrationer i blanding på bedste måde ideen inspireret af P.S. Krøyers maleri af træpæle på stejlepladsen i Hornbæk, Granitpæle opstillet på gågade i København, hvor Købmagergade krydser Kulturvet, et billede af kong Frederik d.3die på kobberstik fra 1709 samt talrige tegninger af de enkelte pæle i udsmykningen. Forbindelsen mellem fortid og nutid blev understreget af omslaget med Bærentzens kort over Hobro i 1858.

Kunsthistorikeren Lise Skjøth skrev: *Det store projekt, som Kaspar Heiberg og Niels Guttormsen har udarbejdet til Kirketorvet, er en så kompliceret ting, at den måske kan være vanskelig at overskue. Kunstnerne lægger et imaginært*

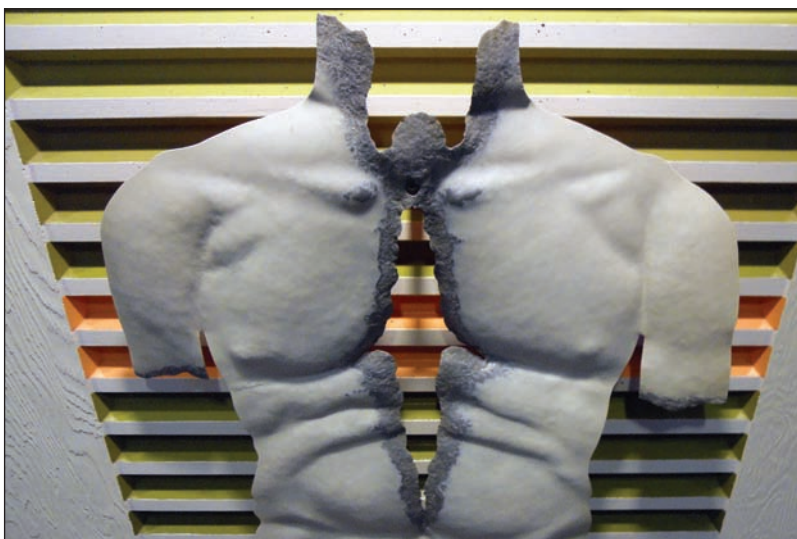
plan, der forbinder kirkens højere liggende forplads med gågadens lavere niveau, og dermed kirkepladsen og gaden. Dette plan tegnes i vores fantasi ud fra en skov af pæle af aftagende højde ned mod gadens brolægning. Farverne hentes fra kirkens røde og gule murbånd, således at pælene bejdes i disse farver. Kunstnerne har tanker om, at en del af disse pæle skal udskæres som en slags totempæle, måske støbes i bronze. Projektet betegnes som en miljøskulptur, og man forestiller sig, at folk vil kunne færdes mellem pælene, der står med en indbyrdes afstand på 1,5 m. Nogle områder skal udformes med legemuligheder og siddepladsen. Man kunne forestille sig, at Kirketorvet ville komme til at få en hel ny plads i borgernes bevidsthed. Måske kunne man undgå at man opfattede projektet som noget statisk, ved at pælene først efterhånden fik deres individuelle udsmykning, og måske ikke altid af kunstnerne. Det er et meget spændende tænkt projekt; men der er naturligvis nogle overvejelser man må gøre sig. Bindsbølls kirke ligger meget smukt hævet over pladsen, som for tiden skæmmes af parkerede biler og en pølsebar. Hvis man tænker disse ting væk, har man et uderum af usædvanlig skønhed. En ganske lille plads, der omgives af kirke, huse, grøn væg og åbner sig mod den smalle gade. Spørgsmålet man må stille sig er: vil projektet tilføje kvaliteter til området, eller vil det tabe derved? Kirken ligger så højt hævet over pladsen, at den vil kunne beskues uden at blive forstyrret af pælene, så denne indvending vil man kunne se bort fra. Vil en anden kunstner kunne udforme pladsen, så den i større omfang vil blive brugt af borgerne og indtage en plads i deres bevidsthed? Muligvis, men det er vanskeligt at tænke sig en skulptur, der i den grad er indarbejdet med omgivelserne og tager hensyn til disse, en skulptur, der taler vor tids sprog, så alle kan være med.

I debatten blev der skrevet og talt - ofte hånligt - om disse "pinde" eller "telefonstolper", så her er et par stykker.

I øvrigt var materiale overvejelserne Azorbe, eg, kløvet granit, lamineret træ, Dur-aluminium, marmor og bronze.

POUL JANUS IPSEN

Udsmykning af Idrætscentret i Hobro

Idrætscentrets arkitekt Thyge Thygesen henvendte sig tidligt i byggeprocessen til Kunstsamlingen.

Det skabte forudsætning for en gennemført udsmykning, hvor arkitektur og kunst indgår i en stærk syntese. Den moderne kunst opleves af ca. 500.000 gæster årligt. De 500.000 besøgende er ikke så forskellige som Louisianas, men tallene er ret ens. Dronningen og Prinsgemal Henrik var blandt gæsterne i 1980.

Poul Janus Ipsen er en af de 6 kunstnere, Kunstsamlingen har fået bragt ind i bygningerne. Hans værker er blandt de sarteste i centret, og det skal stor ros til brugere og center personale, at værkerne efter 31 år fortsat præsenterer sig som oprindeligt.

NIELS GUTTORMSEN

Skulpturen ved Landbocentret i Hobro

Niels Guttormsen sagde ved afleveringen i 1985: *Opgaven har været udfordrende og har stillet store krav til hele tiden at være vågen for ikke at tabe helheden af sigte. Skulpturen er vokset frem mellem hænderne, stof er kommet op, er brudt ned og opstået igen på det stativ, som fra begyndelsen skulle bestemme det kobillede, der var bestilt af Hobro. Processen er synlig i skulpturen i dag, og jeg regner det for en dyd i en skulptur som denne, at den bærer spor af sin tilblivelse, så man kan se et liv og en historie i dens stof. Ideen var, at jeg skulle skabe en skulptur, som handler om en ko. Vi har her i Landbocentret diskuteret dette billede forud, talt om de dyr, som kvægavlerne ønsker sig, om hvordan en malkeko bør se ud og om, hvordan den har set ud før i tiden. Jeg har fortalt om min oplevelse af koen, om hvad begrebet ko betyder for mig - og om hvad en skulptur er som billede af en virkelighed. En ko er et dyr - og en skulptur er stof og rum. Kunstnere tænker billeder ved hjælp af former, og der var ingen billedtanke uden formernes sammensætning. Det er egentlig besynderligt, at det er muligt for kunsten at fastholde livfuldhed og at udstråle en så vedvarende energi, som kunstværker gør, når de er gode. Det, at former i et dødt stof er i stand til at danne billeder inde i vor hoveder, er jo også underligt. For det er inde i hjernen, billeder opstår. Skulpturen er anledningen, men det er den enkelte, der kombinerer det ny indtryk med alle sine tidligere oplevelser, sansninger og erfaringer. Og måske kaldes det en kunstnerisk oplevelse at se på en skulptur. Billeddannelsen står altså enhver selv inde for. Og jeg må då på min side vedstå, at jeg har lavet noget, der er en forudsætning for at andre kommer til at tænke på et eller andet. En ko måske. På den måde er vi begge i forening ansvarlig for, om et kunstværk kan blive til. Skulpturens motiv, en malkeko er for mig en gammel amme, der trofast har tjent menneskeheden. Min bronzeskulptur er en hyldest til det danske nationale dyr, som jeg holder mest af.*

Det er min opgave her i dag at aflevere skulpturen til Hobro, d.v.s. til Indkøbsudvalget for Kunstsamlingen og til Hobro og Omegns Landboforening. Jeg gør det med et ønske om, at skulpturen vinder indpas her på stedet. Det er afgørende for mig at udtrykke en varm tanke til Svend Nielsen og Indkøbsudvalget, til Erlann Christiansen fra Teknisk udvalg, til Lars Rohde Nielsen fra Landsskabstegnestuen og til Landboforeningens bestyrelse ved formanden Jens Chr. Jensen for tilliden ved bestilling af Skulpturen. Jeg er glad i dag, og jeg vil glæde mig til jævnligt t komme forbi for at se anlægget tage form og se det hele gro op. Her vil blive dejligt med årene.

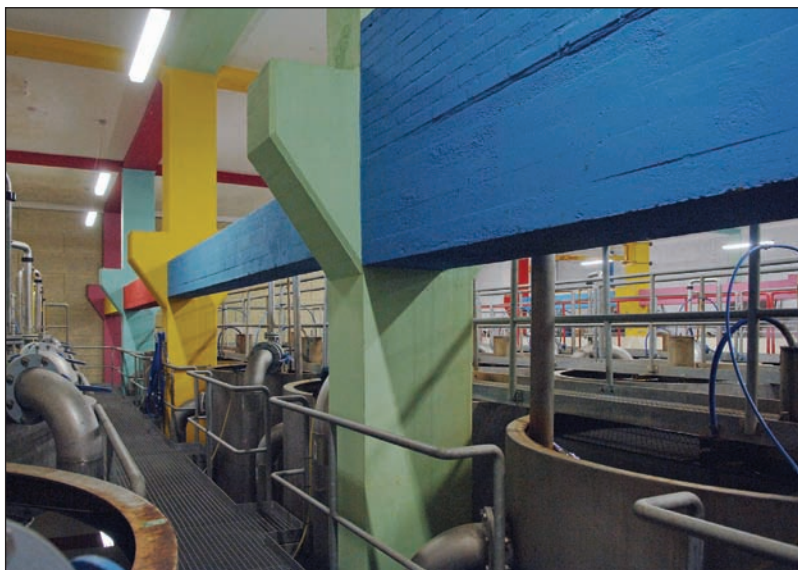

POUL AGGER

Udsmykning af renseanlægget i Hobro

Poul Agger var den, som i eftersommeren 1969 bragte de 4 første, moderne kunstnere til en samlet indsats i Hobro. Dengang som siden har samarbejdet været stabilt og omfattende. Og som en skarp kollega indkredser hans gemyt: ”Eja hvor frydefuldt”. Poul Agger går mere op i sit arbejde end i selvpromovering, men se alligevel på GRØNNINGENS hjemmeside eller ”Kunst i Hobro”

Uddannet på Mogens Andersen malerskole og har blandt meget andet modtaget Statens Kunstfonds 3årige stipendium, har solgt til Ny Carlsberg fondet, Kobberstiksamlingen, en række museer samt lavet udsmykning af Hobro Renseanlæg og af Teknisk forvaltning i Hillerød. Arbejdet på Renseanlægget i Hobro strakte sig fra ideen opstod i 1987 til begyndelsen i 1992 og afslutning

i 1995, hvor Poul Agger en 1. september opsatte 1 m² store elementer i 14 meters højde i de udsparede skyer på de udvendige vægge. I Hobro fik Hillerød kommune øje på ham og i Fagbladet nr. 27 i 1994 vises bygninger og biler, som kun Poul Agger kan fremtrylle.

På hjemmesiden skrives:- har arbejdet med maleri, grafik og skulptur, det sidste især i keramisk teknik. Han udtrykker sig i et fabulerende billedunivers, befolket af underfundige væsener, der har rødder i både plante-, dyre- og menneskeverdenen. Få og stærkt lysende farver præger mange af hans arbejder, der findes på flere danske museer, ligesom han har foretaget udsmykninger af mange offentlige institutioner.

